

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 8.7.2014
COM(2014) 451 final

KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Parem olukorrateadlikkus mereseireasutuste tõhustatud koostöö tulemusena: järgmised sammud ELi merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna arendamisel

{SWD(2014) 224 final}

{SWD(2014) 225 final}

KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Parem olukorrateadlikkus mereseireasutuste tõhustatud koostöö tulemusena: järgmised sammud ELi merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna arendamisel

1. Sissejuhatus

Mereseireasutuste vahelise teabejagamise edendamine on liidu integreeritud merenduspoliitika üks peamisi eesmärke ning meresõidu turvalisuse strateegia oluline alustala¹. Julgeoleku suurendamine meie meredel ja ookeanidel on ka meremajanduse kasvu kava oluline osa, võimaldades edendada majanduskasvu ja tööhõivet.

ELi merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna (Maritime CISE) väljatöötamine on käimasolev koostööprotsess, mida on juba kajastatud kahes komisjoni teatises 2009. ja 2010. aastal². Positiivseteks tulemusteks on ELi ametite tõhustatud koostöö, ELi tasandil mitmes merendusega seotud sektoris tehtud algatused ja ka hulk riigi tasandi algatusi. Merendusvaldkonna ühist teabejagamiskeskonda toetavad liikmesriikide sidusrühmad, nõukogu ja Euroopa Parlament³.

Liikmesriikide ametiasutused täidavad erinevaid seireülesandeid, paljusid neist selleks, et täita ELi õigusest tulenevaid praegusi kohustusi meie merede ja ookeanide ohutuse ja turvalisuse tagamisel. Selliste ülesannete täitmine nõuab eripädevusi ja -ressursse mitmes valdkonnas: riigikaitse, toll, piirikontroll, üldine õiguskaitse, kalanduskontroll, merekeskkonna kaitse/reostustõrje ning merejulgeolek ja -ohutus.

Merendusvaldkonna riskid ja ohud ei tunnista riigi- ega halduspiire ja laienevad seega avatud mereruumile. Olukorras, kus ametiasutused on silmitsi üha suuremate merendusala riskidega, aga nende käsutuses on piiratud operatiiv- ja rahalised vahendid, võib optimeeritud teabevahetus osutada tulemuslikuks ja kulutõhusaks lahenduseks. Kõigi seiretegevuses osalejate soov on saada õigeaegselt asjakohast ja kõige täpsemat teavet, et võtta vajalikke meetmeid ning ilma tõrgeteta jagada teavet oma süsteemide, koordineerimiskeskuste, patrulli- ja seirevahendite (laevad, lennukid ja satelliidid jne) vahel.

Käesoleva teatise eesmärk on teha kokkuvõtte praegusest olukorrast ja senitehtule tuginedes määrata kindlaks edasise töö valdkonnad.

2. Mis on merendusvaldkonna ühine teabejagamiskeskond (Maritime CISE) ja milline on sellest saadav kasu?

Merendusvaldkonna ühine teabejagamiskeskond on Euroopa Liidu vabatahtlik koostööprotsess, mille abil püütakse veelgi tõhustada ja edendada asjakohase teabe jagamist mereseires osalevate ametiasutuste vahel. See ei asenda ega dubleeri, vaid täiendab olemasolevaid teabevahetuse ja -jagamise süsteeme ja platvorme. Teabejagamiskeskonna lõppeesmärk on suurendada ELi ja selle kodanike heaolu ja turvalisuse nimel Euroopa merendusvaldkonnas teostatavate seireoperatsioonide tõhusust, kvaliteeti, reageerimisvõimet ja kooskõlastatust ning edendada innovatsiooni.

¹ Komisjoni ja Euroopa välisteenistuse 6. märtsi 2014. aasta ühisteatis. Join (2014) 9 final.

² KOM(2009) 538 (lõplik) ja KOM(2010) 584 (lõplik).

³ Vt näiteks nn Limassoli deklaratsioon, mille võtsid Euroopa ministrid vastu 2013. aastal ja mille kiitis heaks ministrite nõukogu, ning nõukogu järeldused mereseire kohta (2009–2013), millele on osutatud ka mõjuhinnangus.

Merendusvaldkonna ühine teabejagamiskeskond ei mõjuta liikmesriikide haldusstruktuure ega selles valdkonnas kehtivaid ELi õigusakte või käimasolevate ELi tasandil tehtud algatuste (eelkõige selliste, mis põhinevad ELi õigusnõuetel) rakendamist. Kuna liikmesriikide haldusstruktuurid on erinevad, siis sõltuvad haldustoimingud, mis tehakse selle algatuse rakendamiseks riigi tasandil, iga liikmesriigi olukorrast.

Eesmärk on tagada, et ühe merendusameti kogutud mereseirealast teavet, mida peetakse vajalikuks teiste ametite operatiivtegevuse jaoks, saab jagada ja kasutada mitmel otstarbel selle asemel, et seda teavet koguda ja esitada mitu korda või koguda ja säilitada ainult ühel eesmärgil. Mereseirealane teave võib hõlmata toor- või töötlemata andmeid, mis on vormindatud erilisel viisil, või teavet, mis on saadud töödeldud ja teatava tähendusega andmetest. Teave võib olla kas põhiteave või üksikasjalik teave. Mereseirealane teave hõlmab näiteks laeva asukohta, marsruuti, ja lasti käsitlevaid andmeid, andurite andmeid, graafikuid ja kaarte, ilmastiku- ja mereolude andmeid jne. Juhul kui selline teave paljastab isiku või kui sellise teabe kaudu on võimalik isikut tuvastada, tuleb kohaldada⁴ ELi andmekaitsealaseid õigusakte⁵. Kui võetakse kasutusele mitmeotstarbelised andmed ja muudetakse praegused mereseiresüsteemid koosvõimeliseks,⁶ nõuab andmekogumine vähem aega ja vahendeid ning parimal juhul saavad ametiasutused alati kasutada täpseimat olemasolevat teavet merel valitseva olukorra kohta.

Dubleeriv andmekogumine võib olla ametiasutuste vahelise ebapiisava koostöö kaudne tulemus. See võib mõjutada ka selliste seirevahendite nagu radarite, sidesüsteemide, laevade, helikopterite, lennukite ja satelliitide soetamist, hooldamist ja käitamist. Tõhustatud teabejagamise saaks vältida olukordi, kus kõnealuseid vahendeid soetatakse topelt või sama mereala uuritakse või sama teavet kogutakse mitu korda või et merel korraldatakse kattuvaid missioone.

Tõhusam teabevahetus on mereseire valdkonnas tegutsevate ametiasutuste vahelise tõrgeteta praktilise koostöö eeltingimus.

Seni saavutatud tulemustest nähtub, et merendusvaldkonna ühisel teabejagamiskeskonnal on terve rida selgeid eeliseid. Eelkõige on tõhustatud teabevahetus oluline tingimus selleks, et:

- täiendada teadmisi ja tõsta teadlikkust merel valitsevast olukorrast. Nii saab tõhustada ennetamist, valmisolekut ja reageerimist selliste juhtumite puhul, mis on seotud piiriülese ja organiseeritud kuritegevusega (nt ebaseaduslik kaubandus ja kalapüük, piraatlus, relvastatud röövimine, terrorism), aga ka meresõiduturvalisuse, meresõiduohutuse ja heidete ebaseadusliku merrelaskmise või tahtmatu merereostusega. Liikmesriikide ekspertide osalusel tehtud hindamistest⁷ on selgelt näha, et ametiasutused haldavad mereseiremeetmeid tõhusamalt, kui operatiivtoimingute kavandamisel ja teostamisel on nende käsutuses kogu asjakohane teave. Sel viisil oleks võimalik vähendada eespool nimetatud ohte ja riske keskmiselt 30 % võrra. Asjakohased näited on tsiviil- ja sõjaliste asutuste vaheline teabejagamine Vahemere kaudu Schengeni alale saabuvate sisserändajate tulva kohta

⁴ Mereseirealane teave, mille suhtes kohaldatakse andmekaitse eeskirju, on näiteks teave kapteni ja teiste laeva meeskonnaliikmete kohta. Sellisel juhul võib andmeid vahetada üksnes väga konkreetsetel eesmärkidel ning kooskõlas andmete minimeerimise põhimõttega peaks see piirduma olukordadega, mille puhul on kindlaks tehtud operatiivvajadus.

⁵ Direktiiv (EÜ) nr 46/1995, nõukogu raamotsus 2008/977/JHA ja määrus (EÜ) nr 45/2001.

⁶ Koosvõime tähendab seda, et teavet on võimalik saata automaatselt ühe merejärelevalve asutuse süsteemist teise.

⁷ Punktis 3 nimetatud aruanded ettevalmistavate meetmete ja projektide kohta.

või võimalus hädaolukorras ühe hiireklõpsuga ühendada mereruumi tavapärased seirevahendid ja hädaolukorra ohjamisvahendid;

- oluliselt vähendada andmete kogumiseks tehtavaid jõupingutusi. Sidusrühmad on märkinud, et täiendava andmevahetuse järele on suur nõudlus (eelkõige tsiviil- ja sõjaliste asutuste vahel), ning et eri asutused koguvad samaaegselt rohkem kui 40 % ELis kogutud andmetest (nt teave koostööd eiravate laevade ja laeva identifitseerimisandmete kohta);
- vähendada mereseiremeetmetega seotud haldus- ja tegevuskulusid. Liikmesriikide ekspertide arvutused on näidanud, et Euroopa majandus võiks saada tõhustatud teabevahetuse võimalikust kulude kokkuhoiust üldist kasu aastas ligikaudu 400 miljonit eurot ja ametiasutused saaksid otsese kokkuhoiu kaudu säästa vähemalt 40 miljonit eurot. Vastavate investeerimiskulude suurus oleks ligikaudu 10 miljonit eurot aastas esimese kümne aasta jooksul.

3. Edusammud mereseire täiustamisel – mida on seni saavutatud?

Merendusvaldkonna teabevahetuse täiustamise algatused on käimas juba mõnda aega. Alates 2002. aastast on astutud olulisi samme nii riiklikul kui ka ELi tasandil, eelkõige tsiviilasutuste poole peal. ELi tasandil on juba edusamme tehtud mitme õigusakti abil, millega on loodud eri poliitikavaldkondi teenindavad süsteemid, mis mõnel juhul hõlmavad mitut sektorit.

Kõnealused süsteemid on järgmised: liidu meresõiduohutuse teabevahetussüsteem (SafeSeaNet), millega osutatakse integreeritud merendusteenuseid muu hulgas laevaliiklusseirele (olukorrateadlikkus)⁸ ja tagatakse ELi õigusaktide rakendamine – selle tööd korraldab Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA) ja haldab komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraat (MOVE) koos ELi/EMP liikmesriikidega kõrgetasemelise juhtrühma kaudu⁹; komisjoni humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi (ECHO) hallatav ühine hädaolukordade side- ja infosüsteem (CECIS), millega hõlbustatakse suhtlemist vahejuhtumite ja katastroofide korral; liikmesriikide hallatav laevaseiresüsteem, kiiredastuskanalid (DEH) ja komisjoni merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi hallatav kalandusvaldkonna üldine teabevahetussüsteem (FLUX), millega toetatakse ühist kalanduspoliitikat; Euroopa Kaitseagentuuri hallatav mereseire võrgustik (MARSUR), millega toetatakse ühist välis- ja julgeolekupoliitikat; Euroopa piiride valvamise süsteem (EUROSUR), millega parandatakse liikmesriikide ja Euroopa piiriagentuuri (FRONTEX) olukorrateadlikkust ja reaktsioonikiirust välispiiridel, samuti Europoli turvaline teabevahetusvõrk (SIENA) ning Teadusuuringute Ühiskeskuse *Blue Hub* platvorm, millega toetatakse ELi mereseire ja olukorrateadlikkusega seotud teadus- ja arendustegevust ning katsetatakse seni kasutamata uusi andmeallikaid.

ELi tasandil on eriti oluline teavitustavaaluste direktiiv,¹⁰ millega nähti ette siseriiklike ühtsete liideste loomine. Kõnealused liidesead, mis hakkavad täielikult toimima 2015. aasta juunis, on kesksed siseriiklikud teabevahetusfoorumid, mille kaudu kõik pädevad asutused saavad edastada ja vahetada laevadega seotud teavet. Lisaks sellele on kõnealused liidesead seotud liidu merendusvaldkonna teabevahetussüsteemi ja muude süsteemidega, pakkudes sel viisil asjakohast sektoritevahelist ja piiriülest merendusala teavet, mida saavad kasutada kõik ametiasutused, eelkõige tsiviilasutused. Muude teabejagamise parandamiseks tehtavate algatuste hulgas on näiteks tulevane liidu tolliseadustikuga seotud tolli riskijuhtimise ja

⁸ SafeSeaNet, CleanSeaNet, ELi LRITi andmekeskus ja THETIS.

⁹ Komisjoni otsus 2009/584/EÜ.

¹⁰ Direktiiv (EL) nr 65/2010.

tarneahela turvalisuse strateegia,¹¹ uue ühise kalandusmääruse¹² sätteid ning Euroopa merevaatlus- ja andmevõrk (EMODNET)¹³.

Kogemuste põhjal võib öelda, et edasine koostöö annaks lisaväärtust. Üks näide on Euroopa integreeritud merendusteenused (parem pilt merel toimuvast tegevusest), mida Euroopa Meresõiduohutuse Amet osutab FRONTEX-ile ja Euroopa Kalanduskontrolli Ametile (EFCA). See näide võiks olla eeskujuks, kuidas riiklikul tasandil koostööd jätkata.

Mitu liikmesriiki on riiklikul tasandil juba kehtestanud sellised mehhanismid nagu riiklikud koordinatsioonikeskused, millesse on parema kooskõlastatuse tagamiseks kaasatud kõik asjaomased asutused (tsiviil- ja sõjalised). Sellised keskused võiksid olla eeskujuks teiste samalaadsete mehhanismide loomisel.

Alates ühist teabejagamiskeskonda käsitleva teatise avaldamisest 2010. aastal on tehtud edusamme ühise teabejagamiskeskonna tegevuskava rakendamisel. Liikmesriigid on teinud tihedat koostööd projektide „BluemassMed”, „MARSUNO” ja „Cooperation”¹⁴ raames.

Projekti „BluemassMed” kaasatud liikmesriigid¹⁵ töötasid välja siseriiklike nn IT-sõlmpunktide kontseptsiooni; kõnealused punktid võivad edaspidi toimida siseriiklike teabekeskustena.

Projekti „MARSUNO” osalenud liikmesriigid¹⁶ tegid eelkõige edusamme õigusliku olukorra läbivaatamisel ja andsid ka soovitusi võimaliku juhtimisstruktuuri kohta.

Projektist „Cooperation” osa võtnud liikmesriigid¹⁷ arvutasid välja merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna võimaliku majandusliku lisandväärtuse tegelikus elus esinevate mereseire stsenaariumide jaoks. Nad tegid ka uuringu ametiasutuste teabevahetusele juurdepääsu käsitlevate õiguste kohta ning töötasid välja ühise paindliku arvutikeele kontseptsiooni (ühiste andmete mudel), mida saab vajaduse korral kasutada, et tagada seirega seotud teabesüsteemide koosvõime.

Need algatused on kinnitanud vajadust sektoriülese teabevahetuse järele ning aidanud seda teabevahetust edasi arendada. Kõnealuseid algatusi on regulaarselt arutatud liikmesriikide mereseire eksperdirühmas ja merendusvaldkonna ametiasutuste ja ELi asutuste esindajatest koosnevas ühise teabejagamiskeskonna tehnilises nõuanderühmas, et tagada nende ühtne areng.

4. Edaspidised sammud seoses merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonnaga

Senised edusammud on aluseks edasisele tööle, võimaldades eelkõige keskenduda järelejäänud probleemide lahendamisele, millest nähtub, et merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna eesmärgi poole püüeldakse nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil. Üks kõige olulisemaid vajadusi on parandada teabevahetust tsiviil- ja sõjaliste asutuste vahel. Oluline on kaasata kaitsejõude ning määrata kindlaks teave, mida tsiviil- ja sõjalised asutused võiksid vahetada merendusvaldkonna ühises teabejagamiskeskonnas, sest sõjaliste asutuste kasutuses on ulatuslikud mereseireandmed.

¹¹ Määrus (EL) nr 952/2013.

¹² Määrus (EL) nr 1380/2013.

¹³ www.emodnet.eu

¹⁴ www.bluemassmed.net, www.marsuno.eu, <http://www.coopp.eu/>

¹⁵ Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Malta, Portugal ja Hispaania.

¹⁶ Rootsi, Belgia, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Saksamaa, Läti, Leedu, Norra ja Poola ning vaatlejana Venemaa.

¹⁷ Soome, Bulgaaria, Eesti, Prantsusmaa, Saksamaa, Iirimaa, Norra, Portugal, Rumeenia, Rootsi ja Hispaania.

Edasise piiri- ja sektoriülese koostöö esmatähtsad valdkonnad on kindlaks määratud eespool nimetatud projektides „BluemassMed”, „MARSUNO” ja „Cooperation”. Need valdkonnad hõlmavad muu hulgas järgmist:

- patrull-laevade ja -õhusõidukite asukohtade ning funktsionaalsete kirjelduste jagamine reaalajas, et tagada võimalikult kiire reageerimine suuremahuliste päästeoperatsioonide ja/või muude merel aset leidnud juhtumite korral,
- piiriüleised koostöövahendid kriisiohje jaoks,
- andmete konsolideerimine ja teabe vahetamine ELi vetes sõitvate kahtlaste laevade kohta ning
- harrastusveesõidukite siseriiklikud registrid: liikmesriikide vaheliste teabenõuete elektrooniline töötlemine.

Edasine tegevus peab kindlasti põhinema senistel vahenditel ja saavutustel, et vältida töö kordamist.

Edaspidiste meetmete eesmärk on hõlbustada teabevahetust. Seetõttu ei kehtestata uusi andmekogumise kohustusi ega tehta ettekirjutusi vahetatava teabe kohta. Nende asjade üle otsustavad need, kelle valduses on andmed.

Komisjon kavatses võtta järgmisi täiendavaid meetmeid.

- ELi teadusuuringute seitsmenda raamprogrammi (FP 7) alusel on komisjonil 2014. aastal kavas käivitada projekt, mille raames saab ulatuslikult katsetada merendusvaldkonna ühist teabejagamiskeskonda eelkõige tsiviil- ja sõjaliste asutuste vahel. Lisaks sellele kavatses komisjon edendada selliste uuenduste rakendamist, mida rahastatakse Euroopa Liidu teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammidest.
- Tihedas koostöös liikmesriikidega töötab komisjon 2016. aasta lõpuks välja mittesiduva merendusvaldkonna ühist teabejagamiskeskonda käsitleva käsiraamatu, milles antakse soovitusi parimate tavade ja merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna kasutamise kohta. Muu hulgas on soovitusel ette nähtud selleks, et edendada mereseiresse kaasatud riigi ametiasutuste vahel nii sektorisisese kui ka -ülese teabe jagamise kultuuri. Käsiraamatus antakse ka soovituslikke suuniseid selle kohta, kuidas asjaomased ametiasutused peaksid töötleva isikuandmeid või tundlikku äriteavet. Käsiraamatus tuleks muu hulgas arvesse võtta mitmete ettevalmistavate meetmete tulemusi – teiste hulgas näiteks FP 7 projekt, projekt „Cooperation”, katseprojektid „MARSUNO” ja „BluemassMed” ning integreeritud merenduspoliitika raames rahastatud projekt „Meresõiduohutuse teabevahetussüsteemi SafeSeaNet täiustamine ühise teabejagamiskeskonna ja muude liideste toetuseks”.
- Komisjon toetab meetmeid, millega arendada, säilitada ja levitada standardeid, mis võimaldaksid tagada koosvõimelised mereseiresüsteemid. Sellised standardid aitavad lihtsustada merendusala teabe vahetamist seireasutuste vahel ja IT-lahenduste väljatöötamist, mis on peamine lahendamist vajav probleem liikmesriikide vahelise koostöö, tööstuse arengu ja konkurentsivõime jaoks. Need standardid hõlmaksid ka sellise ühtse andmemudeli¹⁸ väljatöötamist, mis põhineb liidu õigusaktidega juba

¹⁸ See tähendab mõistete, tähenduste, kokkuleppeliste nimetuste, andmeformaate ja andmeelementide vaheliste seoste loetelu.

kehtestatud ja nõutud tehnoloogilistel lahendustel, ja mis toimib nn tõlkevahendina mereseire teabesüsteemide, eelkõige tsiviil- ja sõjaliste süsteemide vahel. 2017. aasta lõpuks määratakse kindlaks avalike teenuste tehniline etalonarhitektuur, mis on kooskõlas Euroopa koosvõime etalonarhitektuuriga, mis töötati välja Euroopa digitaalse tegevuskava programmi „Euroopa haldusasutuste koosvõime alased lahendused (ISA programm)” raames. Lisaks sellele on vaja tehnilisi kirjeldusi, mis toetaksid olemasolevate IT-süsteemide¹⁹ alusel toimuvat virtuaalset koostööd.

- Samal ajal tuleks kutsuda liikmesriike üles vajaduse korral jätkama oma mereseire IT-vahendite ajakohastamist ning parandama teabejagamist mereseiret teostavate asutuste vahel. ELi tasandil on olemas teatavad rahalised vahendid väikeste paranduste tegemiseks.
- Liikmesriigid peaksid võimalikult varakult kaasama ka oma pädevad andmekaitseasutused, et tagada operatiivvahendite ja -eesmärkide vastavus riigi andmekaitseõuetele. Riikide algatusi saab toetada eelnevate mõjuhinnangutega, et võetaks sellised meetmed, mis on kõige tulemuslikumad ja kulutõhusamad.
- Komisjon jätkab olemasolevate sektoripõhiste õigusaktide läbivaatamist ELi tasandil, et kõrvaldada võimalikud järelejäänud õiguslikud takistused sektoritevahelises teabevahetuses, tagades samas asjaomaste andmekaitseõuete järgimise. Kuigi komisjon usub, et enamik sellistest takistustest on kõrvaldatud, võivad need riigi tasandil aga ikka veel olemas olla. Need võivad säilida liikmesriikide ametiasutuste organisatsiooniliste struktuuride²⁰ tõttu.
- Lisaks sellele vajavad kaalutlemist merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna haldamiseks vajalikud haldusstruktuurid, eelkõige vajadus riigi ametiasutuste vaheliste teenuslepingute järele.

Komisjon kavatseb 2018. aastaks võtta kasutusele läbivaatamismenetluse, et hinnata merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna rakendamist ja vajadust edasiste meetmete võtmiseks.

Komisjon rõhutab, et liikmesriigi kohustus on tagada tõhus seire tema suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, ning kui see on asjakohane, siis ka avamerel. Liikmesriigid vastutavad ka mereseirealase teabe operatiivse vahetamise eest asjaomaste asutuste vahel; mõnel juhul saavad ELi ametid seda protsessi hõlbustada ja toetada. Seepärast peab teabevahetuse operatiivne rakendamine olema enamjaolt detsentraliseeritud ja antud riiklike asutuste pädevusse, nii nagu on ette nähtud subsidiaarsuse põhimõttega.

Samal ajal on vaja võtta meetmeid ka ELi tasandil, kuna teabevahetuses on ka riikidevaheline aspekt, mis tavaliselt hõlmab koostööd piirkonna või vesikonna tasandil. Pealegi on teatava teabe jagamist käsitlevad eeskirjad ja tingimused juba ELi tasandil reguleeritud. Seega peaks komisjon lisaks juba kehtivate liidu õigusaktide rakendamise ja toimimise tagamisele jätkama merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna loomise protsessi vahendaja ja koordinaatori rolli, et veelgi tugevdada ja edendada asjakohast teabevahetust eelkõige mereseiresse kaasatud tsiviil- ja sõjaliste asutuste vahel ning tagada mereseire süsteemide

¹⁹ Kiirsõnumid, voogvideod, video- ja audiokonverentsid.

²⁰ Ettevalmistusmeetmete käigus ilmnenuid sageli esinev takistus on asjaolu, et liikmesriigi mereseirega seotud ametnike volitused on piiratud sektorisisese funktsiooniga, seega takistatakse neid teiste asutustega koostööd tegemast ja teavet vahetamast. Seetõttu soodustab komisjon kõnealuste õiguslike piirangute kõrvaldamist riiklikul tasandil.

koosvõime ELi tasandil, tuginedes olemasolevatele süsteemidele ja lahendustele, ilma et oleks vaja luua uut süsteemi.

5. Kokkuvõte

Merendusvaldkonna ühine teabejagamiskeskond on kavandatava ELi meresõidu turvalisuse strateegia oluline koostisosa, mis sektoriülese, ühtse ja kulutõhusa algatusena vastab kõnealuse strateegia põhimõtetele ja eesmärkidele. ELi merendusvaldkonnas on mereseire toetamine väga oluline. Samuti tuleb edasises töös jätkuvalt järgida kattuva tegevuse vältimise üldpõhimõtteid ning kasutada jõudsaid ja kulutõhusaid lahendusi, tuginedes käesolevas teatises kirjeldatud meetmetele ning kõikide asjaomaste asutuste ning liikmesriikide ametasutuste ja vastavate ametite märkimisväärsetele kogemustele. Praeguses etapis ei näe komisjon vajadust sektoriülese seadusandliku algatuse järele.

Merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna rakendamiseks on vaja jätkuvalt tööd teha nii ELi kui ka riiklikul tasandil.

Riiklikul tasandil tuleb võtta meetmeid tagamaks, et selline teabevahetus saaks toimuda asjaomaste ametiasutuste, eelkõige tsiviil- ja sõjaliste asutuste vahel. Seetõttu kutsub komisjon liikmesriike üles üksteiselt õppima ja tuginema mitmes riigis juba kehtestatud siseriiklike kooskõlastusmehhanismide kasutamisest saadud kogemustele, samuti rakendama riiklikul tasandil merendusvaldkonna ühist teabejagamiskeskonda, mis vastab ELi tasandil merendusvaldkonna ühise teabejagamiskeskonna raames välja töötatud lähenemisviisile, ning kasutama täielikult ära olemasolevate teabevahetusmehhanismide võimalusi.

Komisjon kutsub Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles andma poliitilisi juhiseid ja kinnitama oma valmisolekut toetada käesolevas teatises esitatud ettepanekuid.